

REFORMÁTUS ÉLET

A SZ.R.K.E. EGYHÁZI LAPJA

2023. OKTÓBER

*Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét,
mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal."*

(János 1, 14)

Sándor Levente**A reformáció szükségessége**

Ha nem gondozzák, elvadul a kert,
Hol a sok gaz mind teret nyert.

Ha nem mossák, bedugul a fül,
S a sok kosztól megsüketül.

Ha nem használom, elhal az izom,
S felemelni a kezemet se bírom.

Rendben kell tartani mindent,
Mert a szétdobáló, nem pihent.

Az egyházad Te rakd rendbe!
Te szólj, és ne légy csendbe!

Te nyisd meg a süket füleket!
Te adj nekünk új Luthereket!

Imádság

ÚR Jézus Krisztus! Te vagy az egyház szikla szilárd alapja. Köszönjük, hogy az évezredek során minden emberi gyengeség, minden emberi bűn, és önzés ellenére megtartottad egyházadat, és a legnehezebb, legsötétebb időkben is adtál olyanokat, akik benned gyökerezve, rád épülve tudtak világítani, tudták a Te örök igazságodat, és örök szeretetedet hitelesen hirdetni, és képviselni. Köszönjük neked azokat, akik az életük kockáztatása árán is felvállalták, hogy hozzád tartoznak, és amit megértettek az Igéből, azt az életük árán sem tagadták meg. Köszönjük, hogy békében élhetünk, és bátran vallhatjuk mi is a Te Igédnek Igazságait. Kérünk, segíts, hogy életünk minden területét őszintén meg tudjuk vizsgálni, és újra és újra oda tudjuk igazítani egész életünket a Te Igédhez, a Te igaz útmutatásodhoz. Köszönjük, hogy a mi életünknek is Te vagy az alapja, segíts, hogy még a halál se választhasson el bennünket Tőled, se semmilyen ördögi hazugság, se semmilyen kísértés, vagy félelem. Te váltottál meg bennünket a Te drága Életed árán, kérünk, tarts meg bennünket, és tartsd meg egyházadat is a Te Igéd világosságában és abban a szeretetben, amelyet Te adsz a szívünkbe. Szükségünk van Rád! Kérünk, segíts, vezess, adj mindig világos útmutatást nekünk. Olyan sok tévút, olyan sok hamis, csalfa, téves út van, amelyek mégis hívják,

csábítják a mi bűnös természetünket. Ó Urunk, segíts, hogy Rád figyeljünk, és ne a könnyebb utat válasszuk, hanem mindig a helyes utat. Kérünk, segíts, hogy ne csak emlékezzünk a Reformáció nagy igazságaira, hanem hadd tudjuk azokat gyakorlatba ültetni az életünkben. Gyógyítsd betegeinket, betegségeinket! Könyörülj a nehéz helyzetbe került életteken! Te segítsd fel az elesetteket! Te adj mindig bátorságot a bizonyágtételre, hogy életünkkel és szavainkkal is Rád mutassunk, és a Te szeretetedet árásszuk mások felé! A Te nagy nevedért kérünk, ÚR Jézus, hallgass meg bennünket, és maradj velünk kegyelmeddel, Szentlelked által! Ámen

Sándor Levente, szadai lelkipásztor**TARTALOMJEGYZÉK:**

AZ IGE MELLETT.....	3
HÁZI ÁHITATOK.....	6
GYŰLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL.....	12
Újvidék.....	12
GYERMEKMISSZIÓ.....	15
Maradék.....	16
Országos egyház.....	17
GONDOLATÉBRESZTŐ.....	18

CIP - Каталогизacija y publikaciji
Библиотека Матице српске, Нови Сад
275

REFORMÁTUS Élet : a Szerbiai Református Keresztyén
Egyház hivatalos lapja / felelős főszerkesztő Harangozó László-
1. évf., 1. sz. (1966)- . - Bácsfeketehegy :
Szerbiai Református Keresztyén Egyház, 1966- . - Ilustr. ; 30cm

Mesečno
ISSN 2217-7574
COBISS.SR-ID 19120130

AZ IGE MELLETT

Reformációi gondolatok

A reformáció havába léptünk, és a hónap végén meg is ünnepeljük, megemlékezve, hogy 1517. október 31-én Luther Márton 95 tételével elindult a reformáció. Kérdés, hogy mit jelent mindez számunkra. Csak egy megemlékezés, vagy valami több? Valóban ünnep? Egyáltalán kell-e ünnepelnünk ezt a napot, és ha igen mennyire van ennek legitimitása? Mennyire élő? Luther Márton jelszava a "Ecclesia semper reformanda est", azaz az egyháznak újra és újra meg kell újulnia. Nem volt elég az, hogy egyszer megújult. Nem! Újra és újra meg kell újulnia. Ha nem teszi ezt, akkor becsontosodik, a hagyományok és a múlt emlékeiben vergődve leragad. Az egyház élő kell, hogy legyen, élő teste Krisztusnak. Nem egy kiöregedett, lomha, vagy lebénult mozdulatlan test. Nem! Élő, mozgékony, aktív testnek kell lennie.

Hogyan lehetséges ez. Nos, vissza kell térni a forráshoz, mindahhoz amit a reformátoraink megértettek és tanítottak. Ezt leginkább abban az összefoglalóban találhatjuk meg, amit az "öt sola"-ban foglaltak össze:

Sola Scriptura (egyedül a Szentírás)
 Sola fide (egyedül hit által)
 Solus Christus (egyedül Krisztus)
 Sola gratia (egyedül kegyelemből)
 Soli Deo gloria (egyedül Istené a dicsőség)

Ebben az úgynevezett modern világban, ahol azonban egyre inkább tanúi vagyunk, hogy az emberiség értékvesztetté vált. Ahol keresik az utat a boldogsághoz, de legtöbbször Isten számára utálatos, hamis és üres dolgokban, elvekben és életmódban vélik felfedezni. De nincs más igazság mint Isten igéje (Jn 17,17), aminek a megtestesülése lett Krisztus. A keresztyén ember számára nem létezik más értékrend (Jn 8,3), mint Isten igéje! Mert csak ez mutathat utat világító lámpásként (Zsolt 119,105) ebben a sötét világban, ez menthet meg az örök haláltól (Jn 5,31 Jn 8,51), és a Szentíráshoz való viszonyunk, egyenes tükre az Istennel való viszonyunknak. Nem hihetek Istenben, ha nem hiszem el az Ő szavát, és annyira szeretem az Urat, amennyire szeretem az Ő igéjét. Sőt! Ha szeretem Őt és megtartom igéjét, akkor az Atya nemcsak, hogy szeretni fog, hanem az Ő Fiával, Jézus Krisztussal nálam fog lakozni (Jn 14,23)!

Az igének a hittel kell párosulnia. Sokan azt hiszik, hogy ha elég jó cselekedetet, vagy különböző vallásos előírásoknak, törvényeknek, hagyományoknak eleget

tesz, akkor ő Istenhez tartozik és bejuthat a mennybe. De nem a cselekedetekért fogad el minket az Úr. Ez egy nagyon fontos tanítása az Újszövetségnek. Azért volt szükség az Újszövetségre, mert az ószövetségi törvények, áldozatok, hagyományok nem tudták kiengesztelni Istent. Nem tisztították meg az embert az ő bűneitől. Erre egyedül Jézus Krisztusnak a Golgotán bemutatott, egyszeri és tökéletes áldozata volt képes. Ráadásul, Ő nem csak megváltott minket, hanem az Atya jobbjára ült, ahol folyamatosan közbenjár értünk. Rajta kívül nincs senki más közbenjáró, vagy szabadító (1Tim 2,5; Zsid 9,15). Ő az egyedüli szilárd alap, amire az életünket építhetjük (1Kor 3,11) és ha benne hiszünk nem rendülünk és nem szégyenülünk meg (Róm 10,11). Sőt, aki hisz Jézusban, az nem kerül ítéletre (Jn 3,14; Jn 5,24), hanem annak örök élete van (Jn 3,15).

És mindez a mi mennyei Atyánk kegyelméből van. Nem a mi érdemünk. Sőt, hogy megmutassa milyen nagy az Ő kegyelme, ebből a kárhozatra és ítéletre méltó világból, az Ő eleve elrendelése alapján kiválasztott és elhívott minket a hitre és üdvösségre. Vagyis az üdvösség mellett maga a hit az Ő ajándéka, amit az általa kiválasztottaknak és elhívottaknak ajándékozott (ApCsel 13,48; 2Thessz 2,13; Róm 8,30).

Ezért csak Istent illeti a dicsőség. Mindig is voltak a történelemben, és sajnos még most vannak, akik maguknak követelik a dicsőséget, de ez egyedül Istent illeti meg. Az első keresztyének inkább vállalták, hogy az oroszánok elé vessék őket, mintsem a római császároknak és azok hamis isteneinek hódoljanak. A mai világnak is megvannak a maga hamis istenei és értékrendjei. Kinek adjuk meg a tiszteletet és dicsőséget?! Sem értékrend, sem eszme, ember, rendszer vagy vallás nem veheti át Isten helyét az életünkben! Egyedül Őt illeti meg az imádat, dicséret és dicsőség!

Ha visszatérünk ezekhez az értékekhez, a reformáció alaptanításaihoz, a gyökereinkhez, akkor valóban van aktualitása a reformációnak a mi életünkben és egyházi életünkben is.

*Harangozó László,
 püspök*

AZ ALAPOK

2. Sola Scriptura – Egyedül a Szentírás

„Az pedig az örök élet, hogy ismernek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, Jézus Krisztust.” (Jn 17, 3). De honnan szerezhethetünk mi megbízható ismereteket Istenről? **Istent, és Jézust egyedül a Szentírásból ismerhetjük meg olyannak, amilyen Ő valójában.** Nem a szent hagyományokból, legyenek azok bármilyen régiak, nem emberi elképzelésekből, legyenek azok bármilyen okosak, hanem egyedül, és kizárólag a Szentírásból ismerjük meg Istent. Nem nekünk kell kitalálni, hogy milyen az Isten, mit akar az Isten, mi az Ő akarata, elvárása, mi tetszik neki, és mi nem, minek örül, és mi szomorítja el, hanem a Bibliából ismerhetjük meg Őt, és az Ő bölcs akaratát is. A Bibliában ugyanis maga Isten mutatkozik be nekünk, és Ő maga tárja fel előttünk, hogy mi az Ő akarata. **Minden tanításnak, és minden gyakorlatnak a mércéje a Biblia.** Ez az a pontos mérleg, amire mindent rá kellene tennünk. Életünk egészét, és életünk részleteit is. Hogy megvizsgáljuk, mi helyes, és mi helytelen. Az értékrendünket, a gondolkodásunkat, a beszédünket, a vágyainkat, a megszokásainkat, a gyakorlatunkat. Azt, ahogy hozzáállunk a másik emberhez, a munkához, a pénzhez... De a Biblia alapján kell újra, és újra megvizsgáljunk egyházunk életét, tanításait és gyakorlatát is. Nem a változó világ elvárásaihoz, hanem Isten örök Igéjéhez, a Bibliához kell igazítanunk egyházunkat is, egyházunk tanítását, életét, gyakorlatát egyaránt. Ez az alaprajz, amihez igazodnunk kell, mert ezt maga az egyház Ura jelentette ki számunkra.

„A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre, hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.” (2Tim 3, 16-17)

„Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét helyen világító lámpásra, amíg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben. Mindenekelőtt tudnotok kell, hogy az Írás egyetlen próféciaja sem ered önkényes magyarázatból, mert sohasem ember akaratából származott a prófécia, hanem a Szentlélektől indítatva szóltak az Istentől küldött emberek.” (2Pét 1, 19-21)

A Biblia teljes! Nem kell semmit hozzátenni, sem elvenni belőle! (Jel 22, 18-19). Nem szorul kiegészítésre, nem kell modernizálni, mert a Biblia Isten örök üzenete minden kor embere számára. Nem a Bibliát kell a modern világhoz igazítani, hanem az életünket kell a Bibliához igazítani.

Isten Igéje tökéletes, áldást hoz arra, aki olvassa, és figyel rá. Áldást nyer, aki komolyan veszi, mert a Biblia Isten szava. (19. és 119. zsoltár) Boldog, aki olvassa, és akik hallgatják (Jel 1, 3). Olvassuk, és figyeljünk rá, mert Isten a Biblián keresztül szól ma is. Ahogy megszólította Luthert, kihívta a sötétségből, és új életet adott neki, úgy akar Isten minket is megszólítani, és vezetni az Ő Igéje a Biblia által.

3. Sola Gratia – Egyedül kegyelemből

A Biblia elénk tárja Isten elvárását: Ő tökéletességet vár el tőlünk (Mt 5, 48). S ha ezt látjuk, akkor Lutherrel együtt megrémülünk, és kétségbe esünk, vagy meglátjuk Isten Igéjének a legfontosabb tanítását, hogy Isten kegyelmes! **Nincs más út Istenhez, csak a kegyelem útja, amit Jézusban mutatott meg.** Kegyelemből Jézus által jöhetünk Istenhez. Amikor Luther megtalálta ezt a csodálatos Igazságot a Bibliában, egészen átformálta Isten kegyelme, egészen új emberré lett.

„Hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef 2, 8) (Lásd még: Gal 3; Róma 3,21 – 5,5)

Az örök élet olyan drága, hogy azt nem lehet kiérdemelni, nem lehet megvásárolni. Olyan drága volt, hogy Isten egyszülött Fia belehalt, hogy megszerezze nekünk. Nem lehet megvásárolni, de el lehet fogadni, mint Isten ajándékát. Isten ingyen, kegyelemből adja nekünk a bűnbocsánatot, és az örök életet, de ez nem „potya kegyelem”, hanem éppen azért adja Isten ajándékba, mert annyira drága, hogy csak Jézus halála által vált lehetségessé.

A fizetség érdem szerint van: a bűn zsoldja a halál. A kegyelem ajándék, csak elfogadni lehet. „Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róm 6, 23) Ezt hirdette Jézus a farizeusoknak, akik azt hitték, hogy ők olyan jók, olyan vallásosak, hogy kiérdemelhetik az örök életet, de a farizeusok nem fogadták el Őt, hanem halálra juttatták. Ezt hirdették a reformátorok egy olyan korban, amikor sokan kiérdemelni, mások megvásárolni akarták az örök életet, és nem akarták elfogadni a Biblia tanítását, hogy Isten ingyen kegyelemből adja a bűnbocsánatot, és az örök életet annak, aki elfogadja tőle. És ezt hirdetjük mi is, ugyanaz az örömhír, az evangélium hirdettetik ma is: Aki beismeri saját tehetetlenségét, és elfogadja Isten kegyelmét, arról leoldja a bűn bilincseit, erőt ad a boldog hívő életre, és örök életet ad, hogy már itt a mennyország polgáiraiként éljünk, mert ajándékba, kegyelemből Isten meg nem érdemelt szeretetéből örök életet kaptunk.

4. Sola Fide – Egyedül hit által

Az üdvösség egyetlen útja a hit útja. Csak hit által lehetünk Isten gyermekeivé. Csak hit által újulhat meg az életünk, ha elhisszük, hogy Isten szeret minket, és Jézus meghalt értünk is. Ha elhisszük, hogy Jézusért minket is elfogad Isten, sőt a gyermekeivé fogad. (1Kor 1, 18-25). Isten a hit útját választotta az üdvösség egyetlen útjának,

nem a bölcselkedés, nem a vallásosság útját, aki hittel fogadja a Krisztusról szóló Igehirdetést, az nyer örökéletet. **Az igaz ember hitből él!** (Róm 1, 17). „Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülj mind te, mind a te házad népe.” (ApCsel 16, 31) Hittel elfogadom, komolyan veszem, hogy Jézus értem is leszállt a földre, értem is szenvedett, értem is meghalt, az én konkrét és valóságos bűneimet is eltörölte, és hiszem, hogy valóban feltámadt, s ezáltal személyesen nekem is örök életet szerzett.

A hit nem passzív állapot, hanem aktív Krisztuskövetés! Isten nem tétlen hitet akar adni nekünk, hanem cselekvő hitet. Az igaz hit nem elmélet, hanem élet. Nem elméleti tudás csupán, hanem mivel tudom, hogy mit tett értem Jézus, ezért cselekvő hittel követem Őt. Ahogy tették ezt a hithősök: Noé, Ábrahám, Mózes, Dávid, Dániel, Péter, Pál, Luther, Kálvin és a többi reformátor. Fontos értenünk, hogy Jakab és Pál nem mondanak ellent egymásnak! Pál levelei mind így épülnek fel: Először leírja, hogy mit hiszünk. Utána pedig, hogy mi következik ebből. Jakab rögtön a hit megnyilvánulására, a cselekedetekben való kifejeződésére teszi a hangsúlyt. „Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.” (Jak 2, 26) A kettő nem választható el egymástól.

A hit összeköt minket Istennel. Hiszem, hogy Isten ereje ma sem lett kisebb, mint 2000 éve, hiszem, hogy Ő ma is tud hatalmas dolgokat tenni az életünkben. A hit kihat a hétköznapi életünkre is, a családunkra, a munkánkra, a pénzhez való viszonyunkra... mindenre.

(A teljesség igénye című könyvből részlet)

Sándor Levente
szadai lelkipásztor

Bibliaolvasó kalauz

HÁZI ÁHÍTATOK

2023. OKTÓBER

1
VASÁRNAP•
MALVIN

4Móz 11,16–35

Izráel életében a nehéz időszak, illetve egyesek lázadása és elégedetlensége meghatározta a közösség életét. Mindez Mózesre is rányomja a bélyegét. A mi életünkben is jelentkezik az elkeseredés, a megtorpanás és a bizonytalanság. Ilyenkor talán Isten hűségében és hozzáállásában is kételkedünk, ahogy Mózes tette. Érkezik azonban a mennyei válasz: „**Talán kevés ehhez az Úr ereje?**” (23). Semmihez nem kevés az Úr ereje, csak bízunk kell benne. Meg tud védeni, szeretetével gazdagítani tudja életünket, sőt Lelkét is ki akarja árasztani ránk.

ApCsel 12,20–25

Imádkozzunk gyülekeztünk időseiért.

Jeles napok: október 1. Idősek napja, Nyugdíjas lelkipásztorok és lelkészözvegyek vasárnapja

2
HÉTFŐ•
PETRA

4Móz 12

Családi konfliktusok, testvérek közötti irigység. Nagyon jól ismerjük mindezt a mindennapi életből. Mózes családja sem volt mentes tőle, de nem mindegy, hogy a családtagok hogyan viszonyulnak az ilyen helyzetekhez. Az irigységtől mérgezett családi légkörben az egyetlen megoldás, ha Isten gyermekeiként felvállaljuk és járjuk az alázat útját: „**...Mózes pedig igen alázatos volt, a földön élő minden embernél alázatosabb**” (3). Imádkozzunk alázatért és a családtagok közötti nézeteltérésből származó gondok megoldásáért.

ApCsel 13,1–12

3
KEDD•
HELGA

4Móz 13

Kánaán kikémleléséről és annak eredményéről szól az ige. A látvány egyeseket elkeserített, de olyanokkal is találkozunk, akik nemcsak a kánaániak nagyságára és képességeire néztek, hanem Isten erejére. Káléb hittelt tekintett a jövőre és ezt mondta: „**Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert le tudjuk győzni őket...**” (30). Sokszor úgy gondoljuk, hogy az egy közösséghez tartozó személyek közötti zúgolódás, nézeteltérés nem érinti Istent vagy nem figyel rá, viszont ez is ott van előtte. Nála csak az engedelmesség és az alázat a fontos. Legyünk mi azok, akik inkább a mi Urunk hatalmára figyelünk, mint a jelentkező akadályokra!

ApCsel 13,13–22

4
SZERDA•
FERENC,
EDVIN

4Móz 14,1–25

A nép lázad, zúgolódik és visszakívánkozik a szolgaság házába. Istennél úgymond „betelik a pohár” és el akarja törölni őket a föld színéről. Mindezek mellett a hűséges és alázatos vezető Mózes közbenjár a népért, és közbenjárására hangzik Isten válasza: „Megbocsátok, ahogyan kérted” (20). Az őszinte szívből és szeretetből fakadó imádság meghallgatásra talál. Ma sincs ez másképp, szeretni kell a mellettünk élőket, és őszinte szívből könyörögni értük!

ApCsel 13,23–37

- 5
CSÜTÖRTÖK• Isten megbocsát, de a bűn nem tűnik el nyomtalanul. Izráelnek hordozni kell zúgolódásának, engedetlenségének és lázadásának a következményét. Amikor mindez tudomásukra jutott: „...**a nép nagyon elszomorodott**” (39). Jobb lett volna, ha előbb elszomorodnak, és nem elégedetlenkednek. Vigyázzunk, nehogy túl későn szomorkodjunk bűneink miatt!
AURÉL,
GALINA
4Móz 14,26–45
ApCsel 13,38–52
- 6
PÉNTEK• Tősgyökeres és jövevény egyenlő az Úr előtt. „**Ha pedig jövevényként tartózkodik valaki nálatok..., és kedves illatú tűzáldozatot készít az Úrnak, úgy készítse el ő is, ahogyan ti készítitek**” (14). Egykor és ma mindennél fontosabb a kedves illatú áldozat, ami az életünk. Szánjuk oda magunkat Istennek tetsző áldozatul és ne igazodjunk a világhoz! (Róm 12,1–2)
BRÚNÖ,
RENÁTA
4Móz 15,1–21
ApCsel 14,1–7
október 6. Az aradi vértanúk emléknapja
- 7
SZOMBAT• A szándékos és nem szándékos bűnök, valamint a tökéletes és szent Isten összeférhetetlensége áll előttünk. A megoldás: „**Végezzen a pap engesztelést Izráel fiainak egész közösségéért, és bocsánatot nyernek...**” (25). Boldogok vagyunk, mert a mennyei főpap, Jézus Krisztus eljött, hogy áldozzon, s ő maga legyen az áldozat, hogy mi bűnbocsánatot és áldást nyerjünk!
AMÁLIA
4Móz 15,22–41
ApCsel 14,8–20
- 8
VASÁRNAP• Elég! Zsarnokság és pusztaság van. Mózes a közösség fölé helyezte magát, önkénye uralkodik. Rend kell, demokrácia, hiszen „**szent az egész közösség**” (3)! Puccs? Lázadás? Előfordul, hogy az „elegem van” gondolata elvakít, rossz irányba terel. A társadalmi igénynek mindig igaza van? Igénk arra mutat rá, hogy Isten rendje nem a többséghez alkalmazkodik, hanem arra hív, hogy változzak, és igazodjak az ő rendjéhez.
KOPPÁNY,
ETELKA
4Móz 16
ApCsel 14,21–28
Imádkozzunk az „Október a reformáció hónapja” rendezvényeinek sikeréért.
- 9
HÉTFŐ• Döbbenetes a küzdés és vádaskodás, amire képesek vagyunk Isten kijelentésével szemben akár órá hivatkozva is. „**Ti öltétek meg az Úr népét!**” (6). Miközben Isten teljesen nyilvánvalóvá tette az ő elhatározását és szándékát, mégsem értjük. Isten akarata ennyire félreérthető és összekeverhető az emberi gondolkodással? Elfelejtjük, hogy a nép nem önmagából fakadóan, saját jogon „szent”, és „az Úr népe”, hanem Isten teszi azzá? Ő az, aki úgy döntött, kiválasztottai révén megmenti népét.
DÉNES
4Móz 17,1–15
ApCsel 15,1–5
- 10
KEDD• „...**Áron vesszeje kihajtott...**” (23). Egy ág, ami nemcsak hajtásokat hoz, hanem egyik napról a másikra ott a termés is, a valóságban elképzelhetetlen. Mi hogyan választunk házastársat, igazgatót vagy más vezető személyt? Isten kiválasztottjának felismerése és elfogadása magában hordozza nemcsak az ígéretet, hanem annak gyümölcsét is. Húsvétkor így éneklünk erről: „Áronnak vesszeje megvirágozék, Tiszta szűztől gyermek születék, Mennyei királyul nekünk adaték, Krisztus Jézusnak nevezteték.” (RE21 408)
GEDEON
4Móz 17,16–28
ApCsel 15,6–11

- 11 SZERDA• BRIGITTA, GITTA 4Móz 18
 Mi az örökséged? Alkalmas vagy rá, hogy a tiéd legyen? Isten örök részt ad, nem tettél érte semmit. Ő teremtette, ő adta, neki tartozol elszámolással érte arról, hogyan gazdálkodsz vele. Mit örököltél eddig, mit hagysz utódaidra? Maradandót, örök érvényűt? Emberi örökségünkben minden elveszhet, elértéktelenedhet, haszontalanná, fölöslegessé és terhessé válhat. Isten öröksége azonban mindent fölülmúl, befed, és kárpótol. A teljességet, magát adja: „**Én vagyok a te birtokrészed és örökséged Izráel fiai között**” (20). Élj vele!
ApCsel 15,12–21
- 12 CSÜTÖRTÖK• MIKSA 4Móz 19
 Nehéz úgy mozogni az életben, hogy ne legyek tisztátalan, vagy ne tegyek azzá más. Vannak foltok az életemen, amik egyértelműen jelzik, hogy nem vagyok tökéletes. Vannak vakfoltjaim, amiket nem látok, így azt hiszem, kevesebb a folt rajtam, mint ahogy azt a valóság mutatja. Vannak foltok, amiket mások ragasztanak rám, és van, amikor én hagyok foltot azokon, akikkel kapcsolatba kerülök. Milyen jó, hogy ezek nem örök érvényűek! „**Estig...**” (22) tartanak. Isten határt szab a tisztátalanságnak. Leteheted mindazt, ami megterhel, ami gátol, ami rád ragadt, amit mások ragasztottak rád!
ApCsel 15,22–35
- 13 PÉNTEK• KÁLMÁN, EDE 4Móz 20,1–13
 A jog, az igazság, az erkölcsi ítélet azt mondathatja velünk, hogy meg kellene büntetni őket, példát statuálni. Hagyni őket, hadd szomjazzanak! Megérdemlik, hiszen megint láznak érzéketlenül, még Mirjam halála sem érinti meg őket. Önzőség van a szívükben. Isten mégis másra hív! Megbocsátását és kegyelmét akarja láttatni. „**Hallgassatok ide, ti lázadók! Fakasszunk-e vizet nektek ebből a sziklából?**” (10) – nem várva választ cselekvésre küld: életet táplál.
ApCsel 15,36–41
- 14 SZOMBAT• HELÉN, HELÉNA 4Móz 20,14–29
 A hitelenségnek és kétségnek van következménye még Áronra és Mózesre nézve is: „**Áron... Nem mehet be arra a földre, amelyet Izráel fiainak adok...**” (24). Egyértelmű, hogy Isten nem személyválogató. A bűn az bűn, mindegy, kiről van szó. Fordítva is igaz: Isten Jézusban megigazító szeretete is érvényes, maga mellé vesz, hogy ahol ő van, ott legyek én is, mert ő él, és én is élni fogok (Jn 14,3.19).
ApCsel 16,1–5
- 15 VASÁRNAP• TRÉZ, TERÉZIA 4Móz 21,1–9
 A hit lényegét fogalmazza meg ez a történet. A bűn mindig az Istennel való szembefordulás (5), ami azonban soha nem marad következmények nélkül. Ez lehet, hogy „csak lelki” veszteség, de sok esetben a testi életünk is rámehet (6). Isten azonban megkönyörül hozzá kiáltó népén: Mózes által póznára emelt ércgyógyóra kellett felnézni, hogy meggyógyuljanak. Nem varázseszköz, hanem az Isten által adott megoldás. Ahogy fel kellett hittel nézni, s ettől várni a gyógyulást, így emelhetjük a keresztre, majd a mennybe emelt Jézusra a tekintetünket (Jn 3,14).
ApCsel 16,6–10
- Imádkozzunk** vak és gyengénlátó testvéreinkért.
 Jeles nap: október 15. A fehér bot napja
- 16 HÉTFŐ• GÁL, AURÉLIA 4Móz 21,10–35
 Egy olyan eseménynek lehetünk itt szemtanúi, amely hosszú időre meghatározza Isten népének életét. Engedélyt kérnek, hogy átvonuljanak egy útjukba kerülő ország útján, de nem kapnak, sőt megtámadják őket. Az Úr azonban olyan győzelmet ad, amit nemcsak

Izráel fiai emlegetnek, hanem a környező népek is (Józs 2,10; 9,10). Ez az, amikor azt tapasztalja Isten népe, hogy az Úr az ő örökkévaló kegyelmével jár, és sátorozik az övével. Isten nemcsak az üdvösségünkért tett meg mindent, hanem napról-napra gondoskodik rólunk!

ApCsel 16,11–40

17
KEDD•
HEDVIG,
HÉDI

4Móz 22

Az ember lelki vakságának nincs határa: egyrészt volt, aki varázslót kért fel az izráeliek legyőzésére, óriási távolságból, jó pénzért elhozatva, azzal a céllal, hogyátkozza meg Isten népét. De a „titok-látó” is vak: Bálám számára hamarabb veszi észre a valóságot és szólal meg, mint a gazdája. Az ember hamarabb hisz bármiben, minthogy odafordulna az Úr felé. Urunk, nyisd meg a szemünk, hogy téged tekintsünk fontosnak, és oda menjünk, ahová te küldesz.

ApCsel 17,1–9

18
SZERDA•
LUKÁCS

4Móz 23

Megrázó azt látni, hogy a varázsló Bálám sem tud szembemenni Istennel: kénytelen változhatatlan tényeket kimondani az Úr ígéreteinek beteljesedéséről, mérhetetlen hatalmát pedig a legyőzhetetlen állatokéhoz hasonlítja (23–24). Még megrázóbb, amikor az átokmondó vallja: nem fog a varázslás Isten népén, hiszen az Úr védi! Sőt, felébred benne a vágy: bárcsak ő is ehhez a néphez tartozna, mert az Úr jelenlétében él ez a nép (10.21). Te már az Úr népének tagja vagy? Az ő jelenlétében élsz? Ha nem, vagy nem tudod, kérjed tőle.

ApCsel 17,10–15

19
CSÜTÖRTÖK•
NÁNDOR

4Móz 24

Isten csodái megmagyarázhatatlanok. Mi azt valljuk: Bolond lyukból bolond szél fúj. Amikor azonban Isten Lelke valakit elfordít az istentelenségtől (1), és birtokba véve új üzenetet ad a szájába (2), akkor az Úr szabadító hatalmát dicséri, és még Jézusról is bizonyosságot tehet (17). Olyan embernek vallja magát, akinek az Úr nyitotta meg a szemeit. Úr Jézus! Nyisd meg a mi szemünket is, hogy mi is láthassunk téged és áldásaidat a hétköznapijainkban.

ApCsel 17,16–21

20
PÉNTEK•
VENDEL

4Móz 25

„Huszonegyezer halottja lett a csapásnak” (9). Óriási veszteség Isten népében, de miért? Mielőtt Bálám hazatért, elmondta az ellenséges királynak a győztes stratégiát (Jel 2,14): a lányaid csábítsák el az izráeli férfiakat. Izráel odajut az arcátlanságban, hogy az egyik fejedelem fia Mózesék szeme láttára viszi sátrába paráználkodni a pogány lányt. Az engedetlenség, a testi-lelki és szellemi keveredés magvetés, amelynek az aratása pusztulás; de ha a Lélek szerint vetünk, örök életet aratunk (Gal 6,8).

ApCsel 17,22–34

21
SZOMBAT•
ORSOLYA,
ORSIKA

4Móz 26

Az előző fejezetekben az Urat mint a népéért harcoló Istent láthattuk, aki küzd a sajátjaiért. Most egy másik „arca” ragyog fel előttünk: a kedves gondoskodás, ahogy a kisebb törzseknek kisebb, a nagyobbaknak nagyobb földterületet oszt a honfoglalás után (54). Ez az isteni odafigyelés előrevetíti azt, amire Jézus is tanított: a naponként elkért kenyeret is az Atya adja, mint itt a földet. Az ígért földjén megnyugodhattak. Még nagyobb ajándék lesz azonban Isten népének, amikor abba a nyugalomba megyünk be, amely örökre megmarad.

ApCsel 18,1–17

- 22
VASARNAP•
ELŐD,
KORINNA
- 4Móz 27,1–11
- „Adj nekik örökségül birtokot...” (7). Az embert az első hagyatéki tárgyalás kapcsán kezdi igazán foglalkoztatni az örökség kérdése: mit kapott szüleitől, és mit adhat a következő nemzedéknek. Természetes, hogy ilyenkor eszünkbe jut a ház, a vagyon és a (hír)név. Átgondoljuk a lelki és szellemi örökségünket is, s nevelésünk örömei és kudarcai is átfutnak fejükön. Az ige bátorítása nem maradhat el: „áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászült minket..., arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.”
ApCsel 18,18–23
- Imádkozzunk:** több gyülekezet könyörög új lelkipásztorért; kérjük Istent, hogy mindenhová rendelje ki alkalmas szolgáját!
- 23
HÉTFŐ•
NEMZETI
ÜNNEP•
GYÖNGYI
- 4Móz 27,12–23
- Ma is fülünkben cseng Ravasz László püspök 1956. november elsején elmondott rádiószózata: „a forradalomnak nemcsak a reakció az ellentéte, hanem az anarchia is.” A pásztornélküliség világára ma is jellemző a tanácstalanság, a céltévesztés, az összekuszált gondolatok és a reménytelenség. Igénk figyelmeztet: „**ne legyen az Úr közössége olyan, mint a juhok, melyeknek nincsen pásztora**” (17). Vallom, az Úr az én pásztorom s bennünket népe „bojtárkodásra” hívott el.
ApCsel 18,24–28
- 24
KEDD•
SALAMON
- 4Móz 28,1–15
- A következő napok igéiben összefüggő áldozati rendtartásról olvashatunk. „**Vigyázzatok arra, hogy a megszabott időben mutassátok be a nekem szóló áldozatot**” (1). Az áldozat ébren tartotta az ember Isten iránti érzelmeit és az Istenhez való viszonyt: nem csak hogy van Isten, de Istennel állandóan dolgom van. Az áldozatok bemutatásával az ószövetségi ember nem tudott attól a tényről megszabadulni, hogy neki mindig Istennel van dolga. A vele való találkozás nevelte, tanította, vigasztalta, erősítette. Te Isten elé állsz minden nap?
ApCsel 19,1–7
- 25
SZERDA•
BLANKA,
BIANKA
- 4Móz 28,16–31
- Idén kétszer van négynapos hétvége; ezen felül négyszer tölthetünk három napot pihenéssel. Mai igénk az Úr páskájáról (nagy-péntekről) és az első termés napjáról (pünkösdről) szól. Ünnepeinket felemészti a munka, a temetőjárás és a wellness. Először elvesztettük az áldozócsüörtököt, majd a reformáció ünnepnapját. Kopik pünkösöd és húsvét ünnepe is. Az őszi szünet kirándulásában is legyünk (vendég) igehallgatók egymás gyülekezeteiben. Ha szeretnénk, hogy a munkaszünet ünnepnappá legyen, az leginkább rajtunk múlik!
ApCsel 19,8–22
- 26
CSÜTÖRTÖK•
DÖMÖTÖR,
AMANDA
- 4Móz 29,1–11
- A Szentírás arról beszél, hogy az Isten és az ember közötti nagy szakadékot, a bűnt Isten áthidalta, az egyetlen, igazi, nem csupán jelképes áldozattal, Jézus Krisztus golgotai keresztségével. Ő az Isten Báránya, aki magára vette a világ bűneit, aki engesztelő áldozat (11) a mi bűneinkért. Őt adta Isten, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.
ApCsel 19,23–40
- 27
PÉNTEK•
SZABINA,
SZABRINA
- 4Móz 29,12–39
- Az Ószövetség legnagyobb ünnepe volt a hét napig tartó lombsátrak ünnepe. Az elmúlt esztendő gyülekezeteink közösségi alkalmait tépázták meg a leginkább. Igénk felhívása ma is aktuális: „**tartsatok szent összejövetelet**” (12). Nagyon megviselt egy fiatal

lelkésztársam éves lelkészi jelentésének „nincs rá igény” megállapítása. Adja az Isten, hogy legyen igény naponta elcsendesedésre, hetenként igehallgatásra, havonként egy teljes napi szolgálatra és évenként egy csendes héten való részvételre.

ApCsel 20,1–6

28
SZOMBAT•
SIMON,
SZIMONETTA

4Móz 30

„...ne szegje meg a szavát, hanem tegyen meg mindent úgy, ahogyan kimondta” (3). Mai igénk a kimondott szóról és a felelősségről szól. Az ószövetségi korban (is) alapvető kötelesség volt az, hogy a hallható szóval kimondott, vagy éppen esküvel is megerősített fogadalmat halogatás nélkül teljesíteni kellett. Erre figyelmeztet énekünk: „sok szép ígéretem, ó, hányszor megtagadtam, a nagy fogadkozást, hogy csak tiéd szívem”.

ApCsel 20,7–12

29
VASÁRNAP•
NÁRCISZ

4Móz 31

Minden történelmi kornak megvannak a maga sajátosságai. Talán manapság megrökönyödve olvassuk azt, hogy mit jelentett a bibliai korban az ellenség elleni kíméletlen, Isten parancsa szerinti küzdelem. Ha viszont el tudunk vonatkoztatni annak a kornak a valóságától, akkor vajon nem tehetjük-e fel önmagunknak ugyanúgy a kérdést: én felveszem a küzdelmet a mai korban, a mai társadalomban Isten nyilvánvaló ellenségeivel szemben? Természetesen ma ez nem mások legyilkolását, megsemmisítését jelenti, hanem a tudatos és felelős helyállást.

ApCsel 20,13–16

Imádkozzunk gyülekezeteinkért, hogy reménységgel, szeretettel, ugyanakkor világos igei útmutatások mentén tudjuk képviselni azt az életrendet, amelyet Isten adott.

30
HÉTFŐ•
ALFONZ,
ZSENÓBIA

4Móz 32

Milyen érzékeny és nehezen kitapintható a határ az ember önös érdeke, a közösségi célok és Isten parancsa között! Ha csak a magunk elgondolásai szerint próbálnánk megtalálni az igazságot, biztosan tévútra jutnánk, hiszen ahány ember, annyi igazság. Isten azonban minden korban kiválasztotta azokat a Szentlelke szerinti vezetőket, akik fel tudták mutatni az Isten szerinti igazságot az emberi részigazságok útvesztőiben. Ma sincs ez másképp!

ApCsel 20,17–38

31
KEDD•
A
REFORMÁCIÓ
ÜNNEPE•
FARKAS

4Móz 33

A reformáció napján különös jelentéstartalmat kap az „elindultak – tábornokok – elindultak” végtelennek tűnő felsorolása. Wittenberg, Genf, vagy sorolhatnánk Európa, benne a magyar reformáció más jeles helyszíneit is, ahonnan elindult valami, vagy ahová megérkezett, hogy utána onnan is továbblépjen, továbbhaladjon Isten választott népének az útja. Az Isten által kitűzött cél felé haladtak, hogy minden bálvány és minden pogány szokás megsemmisüljön az övéi közösségében. Ma is indulni kell, azzal a tudattal, hogy ő tovább akar vinni bennünket.

ApCsel 21,1–16

RÁDIÓS ISTENTISZTELET

Értesítjük testvéreinket, hogy református istentiszteletünket 2023. október 1-én és 29-én közvetíti az Újvidéki Rádió. Vallási műsorunk ultrarövid hullámon, vasárnap reggel 8:05 -kor a **90,5/92,5 MHz**-en hallható.

GYÜLEKEZETEINK ÉLETÉBŐL

ÚJVIDÉK

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

A VMPE 23. Apáczai Nyári Akadémiája

„Múltunkat ismernünk, jelenünket értenünk, a jövőnkért felelősséget kell vállalnunk”

Himnuszunk, nemzeti imánk közös éneklésével kezdődött meg az idén 30 éves Vajdasági Magyar Pedagógusok Egyesületének (VMPE) keresztyén szellemiségű, 23. Apáczai Nyári Akadémiája, csakúgy, mint a korábbi években. A négy témakört – *Történelem és magyarságot; Tapasztald, hogy továbbadhasd; Interdiszciplináris képzést*; valamint az Osztályfőnöki képzést – felölelő, két váltásban (július 3.–6., 10.–13.), jobbra pedagógusok számára szervezett, akkreditált Akadémia ünnepélyes, mindkét nyitórendezvényét már harmadszor tartották meg a Vajdasági Rádió és Televízió (VRT) új székházának konferenciatermében. Az előadásokat, a műhelymunkákat pedig, hagyományosan a Maradéki Egyházközség Tulajdonában lévő Apáczai Diákotthon Leány- és Fiúkollégiumában. Az idén először kapcsolódott be a szervezésbe a Vajdasági Magyar Helytörténeti Társaság.

Ahítatában kérte Isten áldó oltalmát Halász Dániel lelkipásztor és Harmath Károly ferences atya a rendezvényre, a pedagógusok, a nevelők, a szülők áldásos munkájára, valamint mindazon intézményekben dolgozókéra, akik a gyermekek, a fiatalok oktatásával, nevelésével foglalkoznak. Egyaránt hirdették: *„csak azokat tudjuk tanítva védelmezni, akiket szeretettel szolgálunk.”* A pedagógusoknak sokszor a megpróbáltatásokkal is szembe kell nézniük. Az Istenbe vetett hit őket is, mint valamennyiünket átsegíti az akadályokon. Az ANYA a továbbiakban is az új erők forrása legyen a pedagógusok, a diákok és szülők eredményes együttműködéséért.

„A tapasztalatok összegzésén túl, az új, a 2023/24-es tanévre is felkészít az idei ANYA” – emelte ki köszöntőjében Lukács Gabriella, a VMPE elnöke. Ahogyan eddig is, a szülőföldön maradás, az itthon tanulás lehetőségeinek szavatolásához kívánnak hozzájárulni a jövőben is. A mind erőteljesebb próbálkozásokkal ellentétben, a VMPE keresztyénségünk, a hitünk, a magyar szellemiségünk, a szemléletünk vállalását, a hagyományaink éltetését szorgalmazza. Az óvodai oktatásban és a felsőoktatásban az új informatikai, műszaki módszerek újabb kihívásokat jelentenek a pedagógusok számára. A VMPE a pedagógusokkal karöltve közösen keresi a lehetőségeket a megfelelő feltételek biztosításához.

„Jelzésértékűnek mondható, hogy immár hagyományosan a VRT-ben kezdődnek az ANYA ünnepélyes megnyitói, első előadásai” – mondta, köszöntve a vendégeket, a résztvevőket Klemm József megbízott vezérigazgató. A rádió és televízió a történet rövid ismertetését követően, kiemelte, jelenleg 16 nyelven sugároz műsort a VRT. A VMPE-vel való együttműködésüket fontosnak tartja, mivel a tájékoztatás mellett, oktatniuk, nevelniük, szórakoztatniuk is kell a műsoraikkal: *„A pedagógusok jelenléte ebben az intézményben szavatolja, hogy kiépülhessen egy kapcsolat a vajdasági magyar oktatás és a VRT között. Kívánom, hogy mind több témát boncolgassanak, és hogy ezzel is hozzájárulhassanak ahhoz, hogy a Vajdaságban felnövő új magyar nemzedék felvállalja mindazokat a feladatokat, amelyeket vállalunk és meg szeretnénk valósítani.”*

Dr. Szili Katalin miniszterelnöki főtanácsadó Múlt és jövő címmel tartotta meg a témához kapcsolódó plenáris nyitóelőadását. A múltunkat – ahogyan azt felvezetőjében hangsúlyozta –, *ismernünk kell, a jelenünket értenünk kell, a jövőnkért felelősséget kell vállalnunk.* Nyelvünk, kereszténységünk, kultúránk, hagyományaink éltetésével, környezetünk megóvásával együtt, fontos a történelmünk ismerete is. Ezért: *„Nemzetpolitikánk fontos részének tartom, hogy a pedagógusok minden helyzetben felkészültek legyenek az identitás megőrzéséhez nélkülözhetetlen tudás átadására, ugyanakkor a fenntartható fejlődés szavatolására.”* Tőlünk telhetően, ha apró lépésekkel is, de mindent meg kell tennünk Földünk, az élelehetőségeink megóvásáért a nagy léptékekkel változó világunkban. Megannyi veszélyes fenyegetettségünkben, a kihívások közepette is fontos a helytállásunk megszilárdítása. A XXI. század harmadik évtizedében meghatározó lehet-e mit, hogyan tanítanak meg a pedagógusok a diákoknak? Az oktatás/nevelés folyamán hozzá kell járulni a diákok értékrendjének kialakulásához, hogy fel tudják ismerni mi az, ami jó, ami szükséges az életükben, és mi az, ami felesleges. A tudással együtt útmutató lehet ez majd felnőttkorukban.

Múltunk, történelmünk jobb megértéséhez, nemzeti keresztényen identitásunk, kultúránk, hagyományaink

értőbb vállalásához kíván hozzájárulni a VMPE és a Vajdasági Magyar Tankönyvtanács újabb, három részből álló tankönyvpótló sorozatával, amely a Magyarországi Köznevelési Államtitkárság hozzájárulásával jelent meg. Az elsőt Hardi Irsai Angéla állította össze *„...Mert test az ország és lélek a nép* címmel, A magyarság középkori története alcímmel, a másodikat Pfeiffer Attila Szárnyakkal születéssel címmel, A magyarság újkori története alcímmel, a harmadikat pedig Wilhelm József A magyarság XX. századi történelme címmel, *„Üzenem a háznak, mely fölnevelt: a fundamentum Istentől való és Istentől való az akarat, mely újraépíti a falakat.”* (Wass Albert) mottóval. A díszes kiadásban megjelent köteteket Nagy Margit, a VMPE alapító, tiszteletbeli elnöke szerkesztette. Rövid méltatásában a szerzőket, a tanárokat idézte: *„Azért állítottuk össze ezt a történelmi lapozót, hogy érdekessé tegye a tanulást, és elősegítse a magyar múlt izgalmas kérdéseinek árnyaltabb megértését. Tanulságos ez, amely nemcsak történelem, de irodalmi és kultúrtörténetről szóló időutazás.”*

Nagy Margit elsőként Szili Katalinnak adta át a mindhárom könyvet tartalmazó ajándécsomagot. Az ANYA előadói és résztvevői is megkapták a tankönyvpótlókat.

ÚJVIDÉK

„Vezess Jézusunk, s veled indulunk...”

Írta és fényképezte:
Stanyó Tóth Gizella
újságíró

Dicséretünket énekeltük újvidéki gyülekezetünkben Kovács Csaba maradéki segédlelkész búcsúistentiszteletén, július 30-án, az Apáczai Diákotthon Fiúkollégiumában, ahol az ismert körülmények miatt, Isten Igéjét hallgatják Országos Egyházunkhoz – a SZRKE-hez, annak egységéhez – ragaszkodó testvéreink. Bizakodást, hitünk reményteljes megerősítését jelentette számunkra a Szentírásból, Pál apostol, a Timótheushoz írt, II. levelének (4,5) versére alapozott igehirdetése. Levelét jelként, útmutatóként, ugyanakkor sajátos végrendelkezésként is értelmezhetjük. Végigolvasva, szinte érezkelhetjük, mintha a „futása végén célba érkezne” Pál apostol. Itt a Földön is úgy kellene élnünk, mintha Isten országában élnénk. Isten látja, tudja mi, és miért történik velünk. S, azt is, hogy végül, mit viszünk az igaz bíró, Isten színe elé a végső órán. Ha engedünk a világi dolgoknak, hogy elhomályosítják céljainkat, viselnünk kell a következményeket is. Hordozzuk el Jézus Krisztussal a terhek viselését, a sötétség legyőzésére – a világosságért! Ha betöltjük Isten

íránti szolgálatunkat, betöltjük evilági küldetésünket. Kérve Istent: munkálkodjon életünkben, hogy az egyben bizonyágtétel is lehessen.

Az istentisztelet végén meghitt körülmények között, szinte családias hangulatban köszönte meg Kovács Csabának három éves, Isten kegyelméből végzett szolgálatát újvidéki gyülekezetünk.

A Mi a magyar ma, Vajdaságban?, a Magyar Szó, Trianon – 100, ötkötetes emlékkiadványával kértük Isten áldását további szolgálatára, életére és családjára.

„Fényes csillag, forrásvíz ez, / Szíved erő tölti el / Hűn vezérlő jó szabály ez: / Tedd meg, amit tenni kell. / Testvér, bátran állj a sorba, / Vár a helyed foglald el, / Nézz előre Krisztusodra, Istened, / Hűn szeresd, / S tedd meg, amit tenni kell!” (386/3 dicséret).

Kissé megmosolyogtuk Csaba tiszteletestől kapott ajándékunkat: a faliórát. Ugyanis már a második, falon függő óránk „mondott csütörtököt” egy-két hét után. Hiába tettünk bele új elemet... A tiszteletestől kapott óra azóta szorgalmasan ketyeg, mutatva a pontos időt. Köszönjük!

GYERMEKMISSZIÓ

Gyermekhét Bácsfeketehegyen

„Bizony jóságod és szereteted kísér életem minden napján.”
(23. Zsoltár)

Halász Renáta
pedagógus,
gyermekmisszió
munkatárs

Nyár végén gyermeknapokra gyűjtöttük össze a bácsfeketehegyi gyermekek apraját és nagyját. Összesen 110 gyermek és fiatal jött el, ami nagyon megörvendeztette a szívünket. Gyermekhetünket a Központi Otthonban tartottuk a Gyermekmisszió szervezésében.

Témánk bibliai gyermekek és ifjak bemutatása volt. Első nap a kisfiúval foglalkoztunk, aki az 5000 ember megvendégelésénél hozta az ő uzsonnáját, 2 kenyeret és öt halat. Második nap a fiatal Dávid bátorságáról beszéltünk, aki legyőzte Góliátot. Majd tovább vettük a gyermek Sámuel elhívását, aki engedelmeskedett Isten hívásának. Tanultunk Jairus leányáról, akit az Úr Jézus feltámasztott. Igyekeztünk a gyermekekhez közel vinni Isten szeretetét és gondoskodását, már gyermek és ifjúként is, milyen fontosak vagyunk számára, és céllal, feladattal teremtett

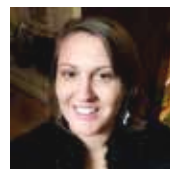
meg bennünket.

A bibliai történetek mellett fontos részt kapott az ének és aranymondás tanulása. Minden nap a történethez illő kézimunkát készítettük el. A nap végén jutott idő csoportjátékokra, focira és szabadidőre is.

E nagylétszámú gyermekhetet a hollandiai HOE támogatásával és sok-sok segítővel tudtuk megvalósítani. Köszönjük a tanítók, fiatalok, szülők segítségét, akik nap-nap után hűségesen és fáradhatatlanul végezték a feladataikat, hogy minden rendben legyen. Hisszük, hogy e pár nap alatt sikerült éreztetni Isten szeretetét és hívását. Adja az Úr, hogy minél több gyermek és fiatal kezdjen Isten útján járni, és az Ő dolgaival foglalkozni. Hálás a szívem, amiért részesei lehetünk mindennek mint Isten eszközei és munkatársai.

MARADÉK

*Halász-Sándor Gyöngyvér
gyülekezeti adminisztrátor,
szerkesztő*

Hála, hála, hála

Az első dolog, ami eszembe jut a hála, hiszen Isten kegyelméből elkészült a Bárka Református Óvodaközpont épülete, és minden hétköznap apró gyermekek örömteli hangja tölti be.

Nagy hálával tartozunk a Magyar Kormánynak és a Nemzetpolitikai Államtitkárságnak ezért az épületért, hogy a Bethlen Gábor Alapkezelőn keresztül támogatnak bennünket. Az épület fejlesztése továbbra is zajlik. Tavaly novemberben megtörtént a kútforrás, amire a tűzcsapok és a tűzvédelmi rendszer beszerelése miatt volt szükség. Idén nyáron pedig

megvásároltuk a pincében lévő nagy konyhába a 150 személy vendégül látásához szükséges tányérokat, evőeszközöket, tálakat és nagy szekrényeket, amiben a konyhai eszközöket tárolhatjuk. Ennek köszönhetően már nagyobb rendezvényeket is tarthatunk a pincében található teremben, úgyhogy nem kell hozzá eszközöket bérelni. A konyhába vásároltunk egy nagy tűzhelyet is, ami szintén nagyban megkönnyíti a szakácsnő dolgát. Az óvónői irodába is vásároltunk szekrényeket, ami az eszközök tárolására alkalmas.

ORSZÁGOS EGYHÁZ

Írta:
Simon Angéla

Ifjúsági találkozó Bácsfeketehegyen

A református egyház hosszú időre visszamenőleg szervezi meg találkozóit a gyermekek és az ifjúság számára a feketicsi Leuenberg otthonban. A fiataloknak általában többnapos élményben lehet részük, ugyanis megfordultak már katekizációkon, de egy-két napos összejöveteleken is. A társalgás mellett nemcsak egymást ismerhetik meg, hanem az itt megismert bibliai tanításokkal hitüket is gyakorolhatják. Nem volt ez másként az idei nyár utolsó hetén sem, amikor újabb, ezúttal egynapos ifjúsági találkozóra került sor. A program az otthon nagytermében Halász Dániel, maradéki református lelkész köszöntőjével kezdődött, majd Őri Máté, teológus hallgató nyitó áhítata következett. Rövid szünet után Kovács Csaba, magyarittabei református lelkész előadása következett. A találkozón legtöbben feketicsiek vettek részt, ám érkeztek Szabadkáról, Bácskossuthfalváról és Magyarittabéről is.

Akik visszajárói az otthon programjainak, azok feleleveníthették kapcsolataikat régi ismerőseikkel, az újak pedig megismerkedhettek egymással. Az alkalom fő témája a lélek gyümölcsei közül a hűségre épült, amelyet több szempontból közelítettek meg. Először Ruth és Naómi történetét olvasták, amelyben Ruth Naómihoz kapcsolódó döntésén elmélkedtek. „Ahová te mész, én veled megyek, és ahol te laksz, én is ott lakom. Néped az én népem lesz, és Istened az én Istenem.” (Ruth 1:16) A nap közös énekléssel, társasjátékozással, közös ebéddel és falatozással folytatódott, majd csoportos megbeszéléssel, elővéve a már jól ismert történetet. A beszélgetés ideje alatt érdekes felvetések, hozzászólások hangzottak el, amelyek újabb és újabb kérdéseket merítettek fel a résztvevőkben, többek között azt is, mikor találkozni legközelebb. A nap egymástól való búcsúzással, és Halász Dániel összefoglalójával zárult.

GONDOLATÉTBRESZTŐ

Lehet-e derűs a lelkiismeret?

Dr. Szabó Katalin
főmuzeológus

Semmelweis Orvostörténeti Múzeum

Martinus doktor szerint igen. Az 1530-as évek elején Veit Dietrich és Nikolaus Medler gyűjtése alapján került az Asztali beszélgetésekbe Az ördög bőkezűsége című bölcsesség. Luther Márton szerint, az „*ördög a mennybe juttat a bűn előtt, majd a bűn után csüggedt lelkiismerethez és kétségbeeséshez juttat; Krisztus pedig éppen az ellenkezőjét teszi, ő a bűn után juttat a mennybe, és megadja a derűs lelkiismeretet.*” Nem bonyolult az okfejtés, de mégis felmerül: hogyan juthatunk a bűn elkövetése után derűs lelkiismerethez?

A lelkiismeret nem más, mint egy emberi képesség. Képesség arra, hogy a saját cselekedeteinket, gondolatainkat a megtanult erkölcsi normák alapján megbíráljuk, és értékítéletet mondjunk magunkról. Nem más tehát a lelkiismeret, mint egy belső tükör, amiben kritikusan láthatjuk magunkat, ugyanakkor egy lámpás is, ha netalán eltévednénk az értékek útvesztőjében. Sokan úgy gondolják, a lelkiismeretünkön keresztül – ami megakadályozza, hogy a bűnöket elkövessük – maga a teremtő Isten szól hozzánk. Érdekes, hogy a Bibliában az Ószövetségnek nincs is szava a lelkiismeretre, csupán az Újszövetségnek.

Minden embernek van lelkiismerete, de a keresztyén ember a Biblia által elének vezetett értékrend szerint tart önvizsgálatot. Ez azt jelenti, hogy lelki önelemzésünknek, tetteink megítélésének mindig ezen értékrend alapján kellene történnie. Alapvetően háromféle lelkiismereti alapvetésről szoktak beszélni. Az első a heteronóm, azaz a külső szabályok alapján megfogalmazódó lelkiismeret. Ezt általában törvények, vagy a közfelfogás támogatja meg. Az autonóm lelkiismeret a mi saját, belső törvényünk alapján működik, így gyakran felül is írhatja például a közfelfogáson alapuló cselekedetek megítélését. Azaz: hiába viselkedik mindenki így, vagy úgy, hiába tartja a társadalom helyesnek, vagy tolerálhatónak ezt, vagy azt a viselkedést, én nem teszem, vagy másként viselkedem, mert az én belső lelkiismeretem másként diktálja. A harmadik lelkiismereti típust a teonóm típusnak tartják. Ez az az állapot, amikor Isten igéje bírálja felül a lelkiismeretünket, azaz a világ és saját magam által felállított erkölcsi normákat. Ebben a

megközelítésben a választás szabadsága a mienk: megtehetném a világ szerint, megtehetném a magam normája szerint, de nem kell megtennem mindent, amit ezek a lehetőségek megengednek nekem.

Ez jelentené azt, hogy Isten dicsőségére tudunk élni. Valahogy úgy, mint ahogyan a hittanon régen tanult imádság mondja: „Uram, szent segedelmeddel dolgaikban állj mellénk, és mennyei kegyelmeddel új kegyelmet önts belénk, hogy lelkünkkel, testünkkel dicsőségedre élhessünk, minden tehetségünkkel, Uram, tégedet szeressünk”. Benne van ebben az imádságban az is, hogy saját magunkat vissza kell sorolnunk. Nem a magam dicsőségére, hanem Isten dicsőségére élni. Nem a magam szabadsága, joga, stb. számít, hanem Istené. A világ szerint például ma releváns kijelentés „az én testem, én döntök” divatos kifejezése. A teonóm lelkiismeret szerint nem.

De mégis, hogy lesz ebből derűs lelkiismeret? Hát Martinus doktor szerint úgy, hogy a keresztyén ember nem fél szembenézni a vétkeivel, nem fél önvizsgálatot tartani, és nem fél megvallani a vétkeit. Nem fél, mert tudja, hogy Isten megbocsátja a bűneit, amennyiben őszintén megbánja.

Ezek az emberek, mondja Luther Az emberek három osztálya című bölcsességében az Asztali beszélgetésekben, „*meghallják az evangélium üzenetét, amely szerint Isten megbocsátja a bűnt kegyelemből Krisztus kedvéért, aki mivégettünk az Atyának a bűnért elégtételt adott. Ezt az üzenetet befogadják és hiszik, így tehát megigazulnak, és üdvözülnek Isten színe előtt. Hitükről ezt követően mindenféle jócselekedetekkel is bizonyosságot adnak, mint olyan gyümölcsökkel, amelyeket Isten rendelt. ... Olyankor a Szentlélek ott áll az ő keresztyényei mellett, segíti őket, elűzi az ádáz ördögöt, elfojtja a kísértést, és szép nyugodt, békés szívet és lelkiismeretet ad az embernek.*”

A derűs lelkiismeret minden keresztyén számára elérhető lehetőség tehát, ha a lelkiismerete az Evangélium fényében ragyog.

Lelki éhség

Ez a címe egy 2021-ben, a Kálvin Kiadó gondozásában megjelent könyvnek, amelyet Siba Balázs, Szabóné László Lilla és Lányi Gábor szerkesztettek. A könyv megírásának apropóját az adta – a szerzők tapasztalata szerint is –, hogy a mai ember egyre gyakrabban keresi a spirituális élményeket, és ezeket az élményeket egyre gyakrabban az egyházi kultúrán kívül találja meg. A könyv tartalma a 21. századi protestáns spiritualitás lényegét boncolgatja, de részletesen elemzi a protestáns, azaz a biblikus lelkiség jellemzőit, ennek történetét. Kitér a szentség, a szakrális és a transzcendens lényegére, magyarázatára, s végül gyakorlati tanácsokat ad a protestáns spiritualitás mindennapi megélésének lehetőségére is.

A spirituális szó jelentése: lelki, szellemi, és „kifejezi a Szentlélektől való megérintettséget, vezetettséget és a Lélek általi kapcsolattartást Istennel”. Sajnos a közgondolkodásban mára ez a szó teljesen eltávolodott eredeti jelentésétől, és így gyakran nem is merjük használni. Mégis fontos, hogy eredeti értelmében, eredeti tartalmában mit is jelent a protestáns spiritualitás a ma protestánsai számára.

„Ha a 21. század keresztyén hívői nem ragaszkodnak feltétlen szeretettel Krisztushoz és az ő igazságához, és nem élnek szoros közösségben vele, akkor az egyház előbb vagy utóbb pótolható intézménnyé válik a világban. Amennyiben rákérdezőnk a Krisztussal való közösség mikéntjére is, meg kell állapítanunk, hogy a holnap keresztyénségének spiritualitása vagy biblikus lesz, vagy nem lesz keresztyén.” Ezzel a nagyon sommás, kritikus, ugyanakkor iránymutató két mondattal kezdődik a könyv. Mit is mond ez a két mondat? Részben azt, hogy számunkra Jézus az összekötőkapocs a transzcendenssel, ugyanakkor azt is kimondja, hogy az út, amin keresztül megközelíthetjük Jézust és általa a léten túlit, csak biblikus lehet, mert különben elveszíti keresztyén jellegét.

Mindezzel együtt a spiritualitást minden esetben az egyéni és egyedi út, az individuális megélés is jellemzi, éppen ezért többféle spirituális mintázat tapasztalható a keresztyénségen belül is. Ezek a mintázatok egyénenként változhatnak és ugyanannál a személynél az idők folyamán – mintegy fejlődési, de inkább változási, alakulási

folyamatban – többféle is lehet. Így a könyv szerzői megkülönböztetik az entuziasztikus, vagy karizmatikus hitmegélést, az aszketikus, fundamentalista spiritualitást, az interperszonális, talán úgy is mondhatnánk közösségi spiritualitást, a liberális-egyénies spiritualitást és a misztikus, integratív spiritualitást. Természetesen mindegyik fajta hitmegélésnek megvannak a pozitívumai és megvannak a veszélyei, hátulütői is. A szerzők hangsúlyozzák, hogy ezek a hitmegélési módok nem helyettesítik, hanem kiegészítik egymást. Minél árnyaltabban éli meg az egyén a hitét, annál többféle módon tudja megélni kapcsolatát Istennel, ugyanakkor érzékeltetni is tudja egyes módozatok hibáit, hátulütőit.

Összegzésképpen a fejezet szerzője számbaveszi a protestáns spiritualitás jellemzőit, amelyeknek néhány fontosabb eleme:

a) mindig válaszadás jellege van, mert mindig Istent kell megtapasztalnunk kezdeményezőként; nem az ember halad a transzcendens felé, hanem az Isten a transzcendensből nyilvánítja ki magát, így nem is lehet különböző technikákkal, szerekkel, bizonyos külső feltételek megteremtésével szert tenni rá,

b) a protestáns spiritualitás mindig céltalan, azaz nem lehet jótéteményekkel kiérdemelni és annak, aki eléri nem jelent előnyöket, így nem lehet célja pl. a gyógyítás sem,

c) nem belső tartalékok, energiák után kutat, hanem Isten igéjéből nyeri a táplálékát és szabad mindenféle szabályrendszerrel, módszertantól.

A szerző, Németh Dávid szerint a spiritualitás mindennapjaink része kell, hogy legyen, mert ellenkező esetben a hit megélése pusztá szokássá, automatizmussá válhat. „*Összefoglalásul elmondható – írja –, hogy a spiritualitás nem azonos a vallásossággal. A posztmodernben a spiritualitás az Isten nélküli vallásosság elfogadott formájává vált. Vallás viszont nincs spiritualitás nélkül. Ha a vallás elveszíti spirituális töltését, akkor pusztá ideológiává változik. Ennek megfelelően, ha a vallásosság nem nyer spirituális töltést, vagy idővel elveszíti azt, akkor egyszerű szokásrendszerként működik tovább.*”

szakata68@gmail.com

Református Élet
Kiadja a Szerbiai Református Keresztyén Egyház
Főszerkesztő: Harangozó László lelkipásztor-püspök, Szabadka
24000 Subotica, Somborski put 6
Szerkesztették: Halász Dániel és Halász-Sándor Gyöngyvér
e-mail: reformatuselet@gmail.com, Tel.: 022 /506-508
Lektor: Sándor Panna
Számítógépes szerkesztés: Lukács Attila
Minden megjelent írásért a szerző vállalja a felelősséget.
Lapzárta minden hónap 15-én.
Az írások rövidítési és szerkesztési jogát fenntartjuk.
Nyomtatva: Forum-Újvidék
Megjelenik 665 példányban

*Értesítjük kedves testvéreinket,
hogy október 14-én
Bácsfeketehegyen
ünnepi istentisztelet keretében
lesz Harangozó László püspök úr
felszentelése 15 órai kezdettel.
Élőben követhetik a
Vajdasági Rádió és Televízió 2-es
valamint a
Pannon Rádió és Televízió
csatornáján illetve
www.reformatusok.rs honlapon.*